

Đừng cúi đầu mà hãy nhìn ra ngoài...

Vấn đề Trung Quốc và Việt Nam nằm tại Hà Nội. Vấn đề Trung Quốc và thế giới nằm tại đâu? Và làm sao giới quy? t?

Hôm Tháng Ba mừng năm vía qua, Bộ Ngoại giao Trung Quốc loan báo việc thành lập hội tháng Ba mới có quan mới trong Bộ đã hoạt động tháng T. Đó là "Cơ chế Biên giới và Hợp tác kinh tế", có trách nhiệm phối hợp việc giới quy? t tranh chấp với các quốc gia khác về biên giới và lãnh hải.

Một số "học giới" Bộ Kinh tế và Kế hoạch - thay - cho chính quy? n, rằng việc tái phối trí phân bố của các nhà sản xuất thành mới có thể thúc đẩy giới quy? t các tranh chấp là một... "thiên chí hòa bình của Trung Quốc".

Nghe rất hợp tai - mà dễ dàng chấp lý.

Bộ Ngoại giao thì chu? n bộ chỉ? n để tuyên truyền và tranh đấu để hợp tác hóa việc chỉ? m hoạt? lãnh hải của x khác trong khi Quân đội Giới phóng thì tăng cường khả năng báo về các vùng chỉ? m đóng? y. Các cuộc biểu diễn của Hải quân Trung Quốc đang mở ra một cuộc thi đua võ trang tại Đông Á và lập tức bộ Bộ Kinh tế kích là dễ tính khiêu khích, thù địch và thi? u thiên chí hòa bình!

Cũng thế, khi người ta nói đến việc tăng trưởng rằng GDP của một nền kinh tế có gần 1.400 tỷ dân chúng.

Công cuộc công nghiệp hóa x này khiến cho trong có 10 năm (1996-2006), Trung Quốc đã nhân đôi số nhà máy nhiệt điện công? y bằng than. Hơn nữa năm còn loan báo là sẽ nâng sản lượng than thêm 30% từ nay đến 2015. Kết quả là x này đang tiến ra nhu? u thán khí nhiệt thế giới, hơn nữa Hoa Kỳ, để sản xuất ra một lượng hàng hóa và dịch vụ cho bằng phân nửa của Mỹ. Chính quy? n Barack Obama đang mưu? n thúc đẩy một cuộc cách mạng năng lượng để báo về an ninh

và môi sinh mà không thể làm gì trước mặt lò than khí carbon-monoxide vĩ đại như Hoa Kỳ.

Lý luận nghe rất hợp tại Hội Bắc Kinh là 1) khi xưa, các nước Tây phương cũng đã thải than khí để công nghiệp hoá, 2) bây giờ, đến lượt Trung Quốc thì thải khí than phiến, dù rằng 3) lượng khí thải của họ này so với dân số (bao nhiêu thùng khí carbon monoxide mặt dưới người) thì vẫn còn ít, 4) mà họ làm như vậy là để sản xuất hàng hóa cho các nước khác để họ mua rồi, nếu tính thêm "thu trên than khí" thì các nước có chuyện không, hay là lò than riêng Trung Quốc vì phạm nguyên tắc do mặt đức, v.v...

Rất hợp tại mà suy nghĩ ch lý.

Vì trong khi thải khí đang tìm cách giảm thiểu chất thải và cứu vãn môi trường sinh sống của cả nhân loại thì lãnh đạo Bắc Kinh vẫn tự cho mình là một người. Trung Quốc có sự mạnh mẽ chính nghĩa là phải nuôi dân số khổng lồ nên không thể bỏ chi phí bỏ như người cam kết quốc tế. Ai than phiến thì bắt buộc là bắt công, kẻ thù, hoặc có ý đồ hâm nóng "Chiến tranh lạnh", v.v...

Thả khí để dành cho thua?

Nếu có thể khí còn cho thua như vậy thì hà chi người Việt ta phê phán lãnh đạo Hà Nội là có cái đầu phớt lờ tổng Bắc Kinh, họ không nghĩ đến lợi ích người bị nạn và nay đang ở trên đà bán nước? Sau bài "Trung Quốc và Việt Nam" trên tờ báo này trong số ra ngày Thứ Bảy 16 tháng Năm, ta nên tìm hiểu về Thả khí và Trung Quốc...

TRUNG QUỐC NGOÀI ĐÔNG HẢI

Theo Công ước Liên hiệp quốc về Luật biển (UNCLOS) thì từ năm là ngày 13 tháng Năm, quốc gia nào đã ký kết sẽ phải nộp cho Ủy ban Liên hiệp quốc về Ranh giới Thềm lục địa (Commission on the Limits of the Continental Shelf - CLCS) những yêu sách về thềm lục địa mở rộng ra khỏi ranh giới 200 hải lý lãnh thổ của mình. Sau cùng, Hà Nội cũng đã nộp hồ sơ của mình như nhiều nước khác - và lập tức bị Bắc Kinh phớt lờ.

Chuyện này là tất nhiên khi ranh giới trùng lặp lên nhau vì Bắc Kinh đã công nhận quyền đối Hoàng Sa và khẳng định chủ quyền đối trên quần đảo Trường Sa của Việt Nam. Không ai ngờ nhiên là tranh chấp và chủ quyền đã xảy ra từ một quần thể gia có 22.000 cây sồi biên giới trên đất liền với 14 nghìn cồng làng giới, 18.000 cây sồi duyên hải và ba triệu cây sồi vuông ngoài khơi, bên dưới có rất nhiều tài nguyên. Xảy ra vấn đề đối ăn và khát nước nên thay vì công nhận thì công nhận. Không chỉ công nhận mà họ còn tăng cường khả năng quân sự để bảo vệ thành quả ăn công nhận.

Vì vậy, thế nào cũng có ngày Bắc Kinh gặp phải những công của các quốc gia khác, trước hết là ngoài Đông hải của Việt Nam mà họ gọi là Trung Nam hải.

Chẳng hạn như mừng tám tháng Ba và rằm, tuần duyên và "nguyệt thủy" Bắc Kinh đã có màn khiêu khích từ kiêu hãnh báo USNS Impeccable của Hoa Kỳ cách đảo Hải Nam chỉ một trăm cây sồi. Ba ngày sau, là một vụ khiêu khích với Hải quân Nhật quanh đảo Điểu ngư đài đang tranh chấp với Nhật Bản (đảo Senkaku của Nhật), khiến chỉ huy của F-15 của Nhật bay lên nghênh chiến máy bay Su-30MKK của Không quân Trung Quốc. Từ ngày 17, Các Ngõ nghênh công của Bộ Nông nghiệp Bắc Kinh đưa một chỉ huy hải quân đến thành phố thủy Yuzheng 311 ("Ngõ chính") để khẳng định chủ quyền ngoài Đông hải. Năm tiếp, một "nguyệt thủy" thứ hai - với khả năng chuyên chở trực thăng - sẽ gia nhập hải đội này.

Nhìn như vậy, nói vậy vẫn thì Bắc Kinh đi tìm giới Luật biển theo quan điểm có lợi cho mình, mà cũng đáng võ đoán khôn không qua là thì kho sồi qua lợi. Chỉ hiểu rằng ý tất nhiên giới hải khả năng kiêu hãnh báo của đối Nhật siêu cường hải quân hiện nay là Hoa Kỳ, nhưng cũng gây vấn đề cho các quốc gia hải quân khác, như Nhật Bản, Úc và Liên hay Ấn Độ.

Trên toàn cảnh thì ngoài việc tăng cường cho các đối "nguyệt thủy" có võ trang - và sẵn sàng cho gặp phải Việt Nam xung biên - Trung Quốc đang tái phân trí lợi các hải đội của mình. Từ Bắc xung Nam, Bắc Kinh có Hải đội miền Bắc (Bắc hải) với bốn Tầu lớn đặt tại Thanh Đảo thuộc tỉnh Sơn Đông, đội di chuyển với Đội Hàn, để canh chừng vùng Đông Bắc Á; có Hải đội miền Đông (Đông hải) và bốn Tầu lớn đặt tại Ninh Ba thuộc tỉnh Chiết Giang có trách nhiệm trấn giữ Giang Tô tại Phúc Kiến để canh chừng Đông hải của Trung Quốc - và eo biển Đài Loan cùng Nhật Bản; hải đội thứ ba đang được tăng cường là Nam hải, với bốn Tầu lớn đặt tại Trùng Giang của tỉnh Quảng Đông để khẳng định chủ quyền hải của Việt Nam và vùng biên Đông Nam Á.

Từ cuối thế kỷ năm trước, Hải quân Trung Quốc đã ưu tiên phát triển hai hải đội tại miền Bắc để bảo vệ Vịnh Bắc Hải và uy hiếp Đài Loan. Nhưng, cùng với nhu cầu gia tăng về kinh tế - nhập công nguyên nhiên vật liệu và xuất công hàng hóa, ngày nay Trung Quốc dồn phần lớn tiền cho hải đội miền Nam. Hàng không mẫu hạm Varyag mua của Nga sẽ trở thành nòng cốt huấn luyện

cho họ đi tìm kiếm, chỉ Bắc Kinh đang ráo riết ráp chắp lấy hàng không mới cho vùng biển nóng, Họ đi tìm kiếm Nam cực.

Tây Đông họ và Việt Nam, chỉ họ Trung Quốc sẽ có trách nhiệm mở rộng qua eo biển Malacca, từ biển Đông đến vùng biển Đông phi. Bắc họ và vùng trái đất Trung Quốc và biển xanh đến vì vậy nằm ngang lá phổi của Việt Nam.

Mười năm trước, nhân dịp kỷ niệm 50 năm thành lập, Hội quân Trung Quốc đã có nhiệm vụ thi hành từng bước trong một chuỗi chiến lược không nhất thiết là tuần tự. Đó là 1) báo động khả năng kiểm soát các vùng đặc quyền kinh tế (Exclusive Economic Zones - EZZ) đặc biệt "v" thêm lãnh thổ của họ theo lý luận rằng hợp lý là muốn đòi thì còn phải có khả năng gì; 2) cải thiện khả năng và kiểm soát hải quân trên vùng biển của họ (biển xanh - green water) này; 3) mở rộng hợp tác với các nước để họ quân Trung Quốc có thể sẽ đóng một chuỗi quân cảng như Sittewé ở Miến Điện, Chittagong ở Bangladesh, Gwadar ở Pakistan và Hambantota ở Sri Lanka trên đường bành trướng họ đi qua Ấn Độ; 4) củng cố khả năng kiểm soát xây dựng khu vực này thành "vùng trái đất" báo động Trung nguyên, ý nghĩa các vùng trái đất Thang Tây, Tân Cương, Nội Mông và Mãn Châu trên đất liền; trong khi vậy, 5) ráo riết xây dựng vì chiến lược, huấn luyện và sẽ đóng các chiến lược có khả năng viễn dương, đi ra biển xanh đến blue water. Gần đây, khi Bắc Kinh đưa hai chiến lược tham dự vì chiến lược ngoài khơi Somalia cũng nằm trong chiến lược thao diễn và huấn luyện đó.

Những bước bành trướng tự nhiên đã đi qua Ấn Độ và gây vấn đề cho các quốc gia cũng coi biển Đông là vùng giao lưu tự do - như Nam Hàn, Đài Loan, Nhật Bản, Úc, Đài Loan, và Hoa Kỳ.

Hà Nội có thể cúi đầu chấp nhận các nước kia phải theo dõi và canh chừng rất kỹ. Hoa Kỳ có bàn tay bàn chân và chuyên Iraq hay Afghanistan thì cũng không thể nào ở biển Đông. Vì chiến lược F-22 Raptor đã được triển khai trên biên giới Nam Hàn rồi và xuất hiện ngoài Đông họ là một thực thể.

Tên Đề Dành Cho Đông Hải

Thế giới có một quốc gia đông dân gần bằng Trung Quốc - và dân số sẽ vượt Trung Quốc trong

vài thập niên tới - trên mặt lãnh thổ thu hẹp hơn. Đó là vấn Đề. Xà này là mặt bán đảo o bả khoá trong tiểu lục địa Nam Á với rừng Hy Mã Lạp Sơn và Tây Tạng hiểm trở ở phía Bắc, các vùng sa mạc và thảo nguyên khô cằn phía Tây - của Pakistan và Afghanistan. Sản sinh ra các vấn đề tùy thuộc khả năng kiểm soát thượng châu thổ sông Hằng qua thượng châu thổ sông Indus. Và bước ra ngoài là phải kiểm soát được các vấn đề đường cùng với các giao lưu buôn bán với Trung Đông, Tây Âu và Đông Á.

Đang phải xoay trở với Pakistan ở bên trong, chính quyền Delhi không yên tâm với tình hình hàng lang rừng của Trung Quốc tại Miền Đông, Bangladesh, Sri Lanka và Pakistan. Quyền lợi và khả năng thông thương của vấn Đề qua eo biển Malacca, tại Đông Á và các tiểu bang miền Tây Úc đòi hỏi cùng với các kiểm soát an ninh tại Vịnh Bengal tại Vịnh Ba Tư và vùng Đông Phi tất nhiên đặt ra bài toán cho Delhi. Đó là vấn đề Trung Quốc và vấn Đề, mặt trong nhúng nhằng lúc khi vấn Đề nghiêng đổ về phía Hoa Kỳ - mà không chỉ vì hợp sức Hồi giáo và Pakistan.

Ngược lại, phần lớn các vấn Đề càng khi vấn Đề Kinh lo sợ là sẽ bao vây nên càng ráo riết tăng cường thi đua võ trang. Vấn đề Trung Quốc vì vậy không thu hẹp vào quan hệ giữa Bắc Kinh với Hà Nội.

Ngược lại Việt ta có thể dự đoán chuyển đó và nhìn thêm với hàng khác.

Mặt cường quốc cũng đông dân trên mặt quần đảo thì ra có rất ít tài nguyên là Nhật Bản cũng không mấy yên tâm với các đường con trời tại Bắc Kinh.

Nhật Bản cần giao thương với bên ngoài nên từ xưa rồi đã xây dựng hải đội và trở thành cường quốc hải dương tại Đông hải. Khi nhà Minh úp mặt vào núi hải đội đầu thế kỷ 16, hải đội Nhật Bản ("Navy khố") đã uy hiếp biển Đông của Trung Quốc. Vào đầu thế kỷ 20, hải quân Nhật đã đánh thắng hải quân Nga tại eo biển Đới Mã. Nhật Bản cũng là cường quốc hải dương đã trở thành cường quốc Hoa Kỳ trong trận Trân châu cảng năm 1941...

Chính là nhu cầu sinh tồn yếu mà Nhật đã trở thành mặt đối diện quốc bành trướng vào Mãn Châu, xâm lăng Trung Quốc và tiến sâu tại Đông Nam Á trước khi bị Hoa Kỳ đánh bại và chuyển hóa thành mặt quốc gia dân chủ, hiểu hoà và tạm thời chấp hoà...

Trong suốt giai đoạn Chiến tranh Lạnh, Nhật Bản tập trung vào phát triển kinh tế và phó thác việc phòng vệ chiến lược cho Hoa Kỳ nhờ tình hình đã thay đổi sau khi Chiến tranh Lạnh kết thúc. Việt Nam là một đồng minh chiến lược của Mỹ, Nhật đang tăng cường khả năng quân sự để đảm bảo an ninh việc bảo vệ quyền lợi của mình.

Ngày nay, vì đã có hình thức của một cường quốc kinh tế mạnh mẽ giao thoa với bên ngoài, Nhật Bản có những mục tiêu chiến lược để hướng là 1) phải bảo vệ được lãnh thổ - một quần đảo - 2) gây ảnh hưởng qua đầu tư tại các vùng đất có tiềm năng giáp, tại khu vực Viễn Đông của Liên bang Nga tại các tỉnh duyên hải Trung Quốc để di chuyển với lãnh thổ Nhật và 3) kiểm soát được lưu lượng giao lưu tại Đông Bắc Á tại Đông Nam Á qua đường Trung Đông và Âu Châu.

Chỉ vì những đồng minh chiến lược này, Nhật Bản và Trung Quốc sẽ phải cùng khai thác và kiểm soát biển Đông, cùng gia tăng ảnh hưởng ngoại giao và kinh tế với các nước Đông Nam Á. Chính là thực tế này khiến hai nước sẽ có ngày nói chuyện phải quấy. Nhật Bản đã đầu tư rất mạnh vào các tỉnh duyên hải Trung Quốc nhờ đang chuyển đổi từ một mục tiêu đầu tư qua việc cải thiện quan hệ với Việt Nam, Mông Cổ và cả Liên bang Nga. Tuy nhiên, việc Tăng trưởng kinh tế Nga và Thực tế Nhật nói đến tăng cường hợp tác đầu tư tại khu vực Viễn Đông của Nga và thậm chí tìm cách giới thiệu quy trình tranh chấp chủ quyền trên biển quần đảo Kurils về phía Bắc của Nhật là một chỉ dấu đáng chú ý.

Mà Nhật Bản không là một xã hội học như ý. Triền vọng trở thành cường quốc hải dương thế kỷ của thế giới sau Hoa Kỳ chỉ là vấn đề thời gian - chắc chắn là ngắn hơn Trung Quốc. Hải quân Trung Quốc chắc chắn có triển vọng hải dương như Nhật Bản.

Cho nên, biển Đông của Trung Quốc không là vùng đất không ngừng cho Bắc Kinh mở rộng tình thế biên giới....

Chắc hẳn nói tới một quốc gia đã thành lập hải quân từ thế kỷ 18 và luôn luôn cải thiện khả năng kiểm soát được một vùng biển trên địa cầu, là Hoa Kỳ.

Chính quyền Mỹ có thể đang tập trung chú ý tới các ưu tiên khác, nhưng không thể quên quyền lợi của đồng minh với Việt Nam, Nhật Bản hay cả Úc Đại Lợi. Trước khi Hoa Kỳ có thể nhúc nhích thì các đồng minh kia đã phải xét lại vấn đề Trung Quốc của họ. Và trước khi Bắc Kinh bẻ ra tại biển xanh thì các tỉnh bên trong của họ có khi đã bắt đầu lo lắng, những vùng trái đất như Cao

nguyên Thanh Tông hay Tân Cương có khi đã bùng cháy n....

Một vòng đời đã chớp nhoáng trôi nên giúp chúng ta nhìn vào bài toán Trung Quốc của Việt Nam với con mắt khác. Không có lý do gì cần phải cúi đầu như lãnh đạo Hà Nội...